Srijeda, 27.11.2013.g.

Bio sam na jednom sprovodu, jednoj dragoj staroj osobi.

Kako je ta draga osoba ležala zadnjih dana u bolnici, i svi su očekivali

njezinu smrt, ja sam se za nju nekoliko puta molio.

"Nosio" sam ju na misu u četvrtak.

"Nosio" sam ju na KLANJANJE ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM

OLTARSKOM SAKRAMENTU. GDJE SAM MOLIO ZA ZDRAVLJE

DUŠE I TIJELA TE DRAGE OSOBE I JOŠ JEDNE STARE BOLESNE

OSOBE.

I nisam "dobio" od Gospodina nikakve posebne odgovore i znakove u vezi

mojih molitvi.

Osim jednog znaka, PREKRASNOG ZNAKA.

MIRA U MOJEM SRCU.

Tijekom svih tih molitvi za te dvije drage osobe OSJEĆAO SAM ČISTI,

DUBOKI MIR U SVOM SRCU.

MIR KOJEG MI JE GOSPODIN PODARIO. MIR KOJI MI JE

"GOVORIO" DA SU ONE, NA NEKI NAČIN, NJEGOVE,

PREDODREĐENE ZA SPASENJE.

I DA SAMO ČEKAJU TRENUTAK KOJI IM JE DAVNO ODREĐEN

KADA ĆE "PRIJEĆI" IZ OVOG ZEMALJSKOG ŽIVOTA U ONAJ

DRUGI, U KOJE GA JA ČVRSTO VJERUJEM DA DOLAZI.

Baš tu riječ "PRIJEĆI" izgovorio sam i svojoj dragoj sestri u vjeri,

prijateljici, kćeri od te drage stare osobe kojoj sam bio na sprovodu.

Došla je izdaleka da vidi svoju bolesnu majku koja je, prije nekoliko

dana, doživjela moždani udar. A poslije posjete u bolnici došla je sa

svojim mužem i do nas, da se vidimo.

Kad su došli, ja sam ju zagrlio i rekao joj DA SAM MOLIO ZA

NJEZINU MAJKU, ZA ZDRAVLJE TIJELA ALI POSEBNO ZA

ZDRAVLJE DUŠE.

I DA SAM OSJETIO ČISTI MIR U SVOJEM SRCU KOJI MI JE

"GOVORIO" DA JE ONA DOBRA, DA O NJOJ BRINE GOSPODIN I

DA ĆE SAMO "PRIJEĆI" IZ OVOG ŽIVOTA U ONAJ DRUGI.

KAKO I KUDA … TO NITKO NE ZNA. ALI VJERA MI GOVORI

DA U DOBRO, PUNO BOLJE NEGO OVDJE, U OVOZEMALJSKOM

ŽIVOTU.

Ona me samo čvrsto zagrlila i zahvalila mi.

I onda su morali otputovati u drugi dio Hrvatske, gdje žive, jer nisu mogli

čekati kada će joj majka umrijeti. Jer su im doktori rekli da je majka stara

a tijelo joj slabo. I da je samo pitanje dana.

I prošla su samo tri dana.

I GOSPODIN JE ODLUČIO UZETI TU DRAGU ŽENU, NJEZINU

DUŠU, IZ OVOZEMALJSKOG SVIJETA.

I jučer su mi javili da je umrla.

I opet sam "nosio", sada NJEZINU DUŠU, Gospodinu na misu i poslije

na molitvu u našoj molitvenoj zajednici.

I opet isto.

KADA SAM ZA NJU MOLIO, OSJETIO SAM SAMO ČISTI, PRAVI,

DUBOKI MIR U SRCU.

I ta draga prijateljica, njezina kćer, mi je poslije rekla da je i ona

jednostavno sve to jako dobro podnijela dok su joj javili.

JER VJERUJE DA JE NJEZINA MAJKA, NJEZINA DUŠA, U

GOSPODINOVIM RUKAMA.

Tako je došao i današnji sprovod.

Kad smo supruga i ja došli, nije bilo puno ljudi. Ali, nekoliko ljudi,

najbliža rodbina, stajala je, kako je to već običaj kod nas, oko lijesa drage

pokojnice.

I ono što mi se posebno dopalo, MOLILI SU KRUNICU DJEVICE

MARIJE.

Obišao sam oko lijesa, blagoslovljenom vodom prekrižio malo i sitno

tijelo pokojnice, izmolio nekoliko molitvi. A onda i izrazio saučešće

najbližoj rodbini koji su stajali oko lijesa.

A MOLITVA KRUNICE JE TRAJALA. JEDAN OD LIJEPIH

KATOLIČKIH OBIČAJA NA SPROVODIMA U NAŠIM KRAJEVIMA.

S MOLITVOM SE ISPRAĆA DUŠA POKOJNIKA NA ONAJ DRUGI

SVIJET.

I kako je rekla ta draga prijateljica, IMA NEŠTO U TOJ MOLITVI.

SNAGA I MIR.

Kako se bližio početak ukopa, molitva je išla kraju.

A ja, koji sam sa suprugom stao malo podalje, također sam cijelo vrijeme

molio. U sebi, jer ljudi oko mene nisu molili pa se nisam htio ja nešto

posebno isticati.

Ali sam molio za dušu te drage pokojnice u sebi, prateći usne te moje

prijateljice koja je stajala kraj lijesa u kojem je bilo tijelo njezine majke.

I onda se dogodilo nešto radi čega sam i sve ovo opisao.

NAJEDNOM, GLEDAJUĆI U PRAVCU TE MOJE PRIJATELJICE, KOJA

JE STAJALA KRAJ JOŠ OTVORENOG LIJESA, I PRATEĆI NJEZINE

USNE DA VIDIM ŠTO SE MOLI, KAO DA JE NAJEDNOM NETKO

PROMIJENIO SLIKU.

KRAJ LIJESA, MALO NAGNUTA NAD

LIJESOM, STAJALA JE PRESVETA

DJEVICA MARIJA!

KRENULE SU MI SUZE NA OČI, PROŠLI SU ME TRNCI,

STISNULO MI SE GRLO.

PRESVETA DJEVICA BILA JE TAMO KRAJ

LIJESA DRAGE POKOJNICE. BILA JE TU

S NAMA U MOLITVI NJEZINE KRUNICE!

NISAM VIDIO POKOJNICU NITI NIŠTA

DRUGO.

SAMO PRESVETU DJEVICU, LAGANO

NAGNUTU NAD LIJES. NISAM JOJ

VIDIO LICE, SAMO POJAVU. I KAO DA

JE OKO NJE BILA NEKA KOPRENA OD

LAGANOG SVJETLA.

SVE JE TRAJALO NEKOLIKO SEKUNDI. I ONDA SE SVE VRATILO

KAKO JE BILO I PRIJE.

A JA SAM DRHTAO OD RADOSTI, OČI SU MI SE

NAPUNILE SUZAMA.

PRESVETA DJEVICA DOŠLA JE

ISPRATITI DUŠU DRAGE JOJ

POKOJNICE DO SVOJEG SINA NA NEBU.

Nisam nikome o tome govorio. I ja sam sebe preispitivao s više pitanja.

A zašto je DJEVICA sada tu došla a pokojnica je jučer umrla. I njezina

duša je već jučer otišla Gospodinu na obračun onoga što je činila u

životu… ili možda nije?

I da li sam si to sada ja zamislio, ili slično? No, na ovo pitanje mi je

odgovor bio lagan.

SRCE MOJE MI JE ODMAH

ODGOVORILO. NE, BILA JE TO

PRESVETA DJEVICA.

A zašto se nagnula nad pokojnicu u lijesu a da se ova nije ni pomaknula?

I SVE MI JE TO NEKAKO BILO NESTVARNO. A DOGODILO SE …

Ceremonija sprovoda je trajala dalje. Svećenik je došao i poveo.

A meni su kroz glavu jurile stotine misli…

DA JE TO ŠTO SAM VIDIO, BILA ZAPRAVO SAMO BOŽJA

MILOST KOJA MI JE POKAZALA DA JE DRAGA POKOJNICA BILA

U MILOSTI BOŽJOJ ZA SVOGA ŽIVOTA OVDJE NA ZEMLJI.

I DA JE BILA U POSEBNOJ ZAŠTITI NAŠE PRESVETE NEBESKE

MAJČICE, DJEVICE MARIJE.

I onda, kada smo ukapali lijes te drage pokojnice, shvatim.

SHVATIM, GOSPODIN MI JE DAO ZA

SPOZNATI JEDNU VELIKU ISTINU.

DA JE BOŽJA MILOST SA SVIMA ONIMA

KOJI ODABERU GOSPODINA BOGA DA

BUDE U NJIHOVOM ŽIVOTU, I KOJI

PREPOZNAJU, PRIHVATE I IZVRŠE

SVETU BOŽJU VOLJU TOG ISTOG

GOSPODINA BOGA ZA SVOJ ŽIVOT.

NJIMA IDE SPASENJE.

ONIMA KOJI IZVRŠE SVETU BOŽJU

VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT.

Jer ta draga pokojnica nije išla svaki dan u crkvu, nije svakodnevno molila

silne molitve koje imamo, nije išla na razna sveta mjesta u hodočašćima

…

Ne, ali je ona bila skromna djevojka, odgojena u katoličkoj obitelji. I

postala je žena i majka.

I živjela skoro devedeset godina. Zadnjih godina sama, u svojoj kućici, ne

želeći biti nikome na teret.

I uvijek je prihvaćala život kako joj je dolazio, učeći tome i svoju djecu,

unuke i sve druge ljude oko sebe.

Čudila se svojoj djeci kako ih može boljeti glava, koja nju nije nikad

boljela.

Do zadnjeg, dok ju nije oborio moždani udar, vani je radila, kuhala si,

prala i čistila.

Prije godinu dana svu djecu i unuke je sabrala i podijelila svu imovinu,

pred svima i svakome nešto.

Bila je izmirena sa svom djecom i unucima, i drugima oko sebe.

Kad sam prije neku godinu zadnji put bio kod nje, vidio sam da puno

raznih slika svetaca po zidovima i ormarima.

A NAJVIŠE SA LIKOM PRESVETE DJEVICE MARIJE.

TKO ZNA KOLIKO JOJ SE PUTA SAMO MOLILA U POTREBI

SVOJOJ I DRUGIH OKO SEBE…

I sve, baš sve, u svojem životu prihvaćala je onako kako joj je dolazilo.

PRIHVATILA JE I IZVRŠILA BOŽJU

VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT.

A da toga možda nije ni bila svjesna…

I baš sam si mislio, i ta slika PRESVETE DJEVICE KRAJ NJEZINOG

LIJESA MI JE TO POTVRDILA, kako je zapravo lako postati SVETIM.

I teško.

SVETIM, TAKO DA SE DOĐE U KRALJEVSTVO BOŽJE I

PRIDRUŽI DRUGIM SVETIMA KOJI SU VEĆ GORE.

JER JE U MENI BIO ČVRSTI OSJEĆAJ DA JE TA DRAGA

POKOJNICA, NJEZINA DUŠA, SVETA.

I samo treba živjeti svoj život onakav

kakav imamo.

Strpljivo prihvaćati sve što nam je

Gospodin predvidio.

Čvrsto mu predati svoj život u ruke i u

svakom trenutku činiti samo ono što

možemo, takvi kakvi jesmo.

I ČVRSTO VJEROVATI DA ĆE SVE BITI

DOBRO.

KAKO JE TO VJEROVALA IZ DANA U DAN TA DRAGA

POKOJNICA.

I kasnije, kad smo išli na misu "zadušnicu" u njihovu župnu crkvu, vidio

sam da je crkva posvećena PRESVETOJ DJEVICI MARIJI. I

NJEZINOM UZNESENJU NA NEBO.

I TO MI JE SAMO DODATNO POTVRDILO ZAŠTO SAM

VIDIO PRESVETU DJEVICU KRAJ LIJESA DRAGE

POKOJNICE.

KOLIKO JOJ SE SAMO PUTA TU MOLILA, U TOJ CRKVI...

NJOJ, A POSEBNO NJEZINOM SINU. I BOGU OCU,

STVORITELJU. I DUHU SVETOM.

Eto, tako sam radostan bio na tom sprovodu.

SRCE MI JE STALNO PJEVALO RIJEČI PJESME ČIJE SU ZVUKE

KAO ZADNJE ODSVIRALI SVIRAČI.

I nekako sam imao osjećaj da je ta pjesma zapravo bila želja te drage

pokojnice, da joj se ta pjesma svira na njezinom sprovodu:

TIHA NOĆ SE SPUŠTA

Tiha noć se evo spušta

Sad ću na počinak poć.

Moja zadnja riječ nek bude

Isuse moj laku noć.

Pred svetištem na oltaru

Bdije vječnog svjetla moć.

S anđelima šapćem tiho

Isuse moja laku noć.

Dulje ne smjem više bdjeti

Na počinak moram poć.

Moja zadnja riječ nek bude

Isuse moja laku noć.

Moj Isuse daj me čekaj

Sutra ću ti opet doć.

Podaj svojim blagoslovom

mojoj duši laku noć.

SVET I PRESVET TROJEDINI BOŽE, OČE,

SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U SVE

VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.

O, KAKO TE LJUBIM, ISUSE MOJ…